

بررسی وضعیت انگیزه شغلی در کارکنان تربیت بدنی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (ناجا)

کاظم چراغ بیرجندی^{۱*}، حمیدرضا جلالی خواه^۲

۱. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران. (*نویسنده مسئول).

۲. کارشناسی ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

*Email: (h.jalali۴@yahoo.com)

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، بررسی وضعیت انگیزش شغلی در کارکنان تربیت بدنی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (ناجا) است که

روش کار: تعداد اعضای نمونه در این پژوهش با توجه به حجم جامعه ۵۴۰ نفر مبنای استفاده از فرمول کرجسی مورگان (۲۲۵) نفر برآورد گردید. برای انتخاب نمونه از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی استفاده شد. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد انگیزش شغلی هالکمن و اولدهام بود که روایی آن توسط گروهی از خبرگان و تحلیلی عاملی تاییدی و اعتبار آن توسط آلفای کرونباخ (۰/۸۷۵) مورد تایید قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که ۳۵.۵٪ کارکنان کمتر از سی سال و ۳۰.۴٪ بین سی تا چهل سال و مابقی بالا چهل سال بودند. ۶۲.۷٪ کارکنان تربیت بدنی دارای مدرک کارشناسی و مابقی سایر مدارک را دارا هستند. همچنین یافته‌های تحقیق حاصل از آزمون تی تک نمونه ای نشان داد که انگیزش شغلی در بین کلیه کارکنان تربیت بدنی ناجا از وضعیت مطلوبی برخوردار است.

نتیجه‌گیری: با توجه به مزایای انگیزش شغلی کارکنان که می‌توان به افزایش بهره‌وری، افزایش روحیه و ایجاد علاقه واقعی به شغل و کار و جو مطلوب سازمانی و تداوم همکاری فرد با سازمان همچنین نگرش مثبت به زندگی، به مدیران نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (ناجا) پیشنهاد می‌شود در تدوین استراتژی‌های خود بیش از پیش به مساله انگیزش شغلی کارکنان و علی‌الخصوص کارکنان تربیت بدنی ناجا اهمیت قایل شوند.

کلیدواژه‌ها: انگیزش شغلی، کارکنان تربیت بدنی، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (ناجا)